

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ภาคปฏิบัติเป็นภาคฆา

เขากวายนะวัดนาแห้ว พวกนายทหาร พวกประชาชน เขากวายนายทหารอยู่ทางโน้น ผู้ใหญ่เขาปกครองดูแลอยู่ทางโน้น ไม่มีความอบอุ่น ไม่มีวัดมีวา เลยมาดิตต่อขอเรา อยากรได้พระไปอยู่ที่นั่น ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสมมาก เพราะฉะนั้นเราจึงตั้งใจไปดูจริงๆ ตั้งใจไปดูวัดเลยแหละ ไปดูก็เหมาะสม เลยให้พระไปอยู่ แต่เราไม่ได้บังคับนะ พูดเรื่องราวของวัดนี้ให้พระของเราในวัดนี้ฟัง ชี้แจงเหตุผลต้นปลายของวัดมีอะไรๆ ให้ฟัง พระเราจึงไปดูไปอยู่ ก็เลยอยู่ติดต่อกันมานั้น มัน พ.ศ.เท่าไรน้ำ น่าจะไม่ต่ำกว่า ๗-๘ ปีละมั้ง พระก็อยู่มาเรื่อยๆ เพราะเป็นที่สงบสันติมากทีเดียว จากนั้นพอเขากวายนี่เรียบริ้อยแล้วเราก็ก็น่าไปดูอีกสองสามครั้ง ที่เป็นวัดแล้วเราไปดูอย่างน้อยสามหน สถานที่เหมาะสมมาก

เขากวายนี่หนึ่งข้างๆ ก็พอดีลูกศิษย์ท่านสีน วัดถ้ำผาปู ไปเที่ยวกรรมฐานแถว นั้น เราเลยบอกเขาให้ติดต่อนิมนต์พระท่านสีนมาอยู่ที่นั่นเสีย เหมาะด้วยกัน เป็นพระปฏิบัติอยู่ด้วยกันอบอุ่น เรบอกเลย จึงเป็นสองสำนักขึ้นมา คือวัดถ้ำผาปู วัดท่านสีน คือเรบอกญาติโยมเขาให้พระมาอยู่ที่นั่น ลูกศิษย์ท่านสีนให้อยู่ที่นั่น เป็นอันว่าเรามาบวชให้เลย เขาจะมากวายนะ เรบอกให้มอบทางวัดถ้ำผาปูเสีย ทางโน้นอยู่ทางโน้น ทางนี้อยู่ทางนี้พอดีแหละไม่ห่างไกลนักทำเล แถวนั้นจึงมีอยู่สองแห่ง แห่งที่ว่าถ้ำผาปูไปอยู่นี้เราไม่ได้เข้าไปดูนะ หากเหมาะ เขาชี้แจงเรื่องราวอะไรทุกอย่างเป็นที่หายสงสัย เหมาะสมมาก เราเลยไม่เข้าไปดู เรามอบให้เขานิมนต์พระลูกศิษย์ท่านสีน หรือท่านสีนก็ได้ให้มาอยู่ที่นั่นเสีย จากนั้นมาก็เลยไม่ได้เข้าไปอีกนะ เข้าไปดูสถานที่จริงๆ ก็ไม่ได้ไป เป็นแต่ว่าทำเลนั้นมองดูมันเหมาะสมเหมือนกันหมด

๒๕๒ กิโลเมตรจากนี้ไปวัดนาแห้ว เกือบ ๓๐๐ ทางมันขึ้นลงๆ คดเคี้ยว ตั้งแต่ด่านซ้ายไป ตรงไปนี่ภูเรือ-ด่านซ้ายก็ไม่เท่าไร ทางถึงจะมีคดเคี้ยวบ้างก็เป็นทางบนภูเขา เป็นธรรมดามันต้องมี แต่คดเคี้ยวห่างๆ พอจากด่านซ้ายไปแล้วที่นี้มันคดมันงอ บางแห่งนะไม่ใช่เป็นอย่างนั้นทั่วๆ ไป มันคดมันงอ ลงอย่างนี้ก็มี มีอยู่สองสามแห่ง จากนั้นมันก็คดก็งอของมัน รถต้องรอไปตลอดไม่ได้ไปสะดวก เพราะฉะนั้นทาง ๒๕๒ กิโลเมตรเราก็ยอมรับ เพราะมันขึ้นขึ้นลงอยู่ตลอด มันไม่ตรง อย่างเราไปจังหวัดเลยนี่เพียงแค่สองชั่วโมงไม่

ถึงดี ถึงวัดถ้าผ่าปูสองชั่วโมงเราไป เพราะทางไม่คดไม่โค้ง ออกจากนั้นขึ้นภูเรือก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ข้า ไปกลับวัดนาแห้ว ๘ ชั่วโมง เหล่านี้ก็เหมาะสมๆ ทั้งนั้น

ทางภาคอีสานมีภูเขามาก เฉพาะจังหวัดเลยเหมาะ ที่ไหนก็มีทำเลที่ภาวนาทางตอนเหนือนะ แต่ทางตอนใต้ไม่ค่อยมี เช่นอย่างไปทางสารคาม ไปทางร้อยเอ็ด ไปทางนูนไม่ค่อยมีภูเขา ถ้ามาตอนเหนือนี้มี เหมาะ เราเที่ยวทางโน้นทางนี้มาก หนองคายก็มีนครพนมก็มีทำเลภาวนา อุดรมี จังหวัดเลย เหล่านี้มีทั้งนั้น อุดรก็มีทางด้านตะวันตกอย่างผาแดง ภูสิงโหม ก็เป็นเขตอุดร หรือหนองบัวลำภูก็ไม่รู้นะ นี่มันก็เขตเดียวกัน ถ้าไปทางหนองคาย ก็ดงศรีชมภู มีหลายแห่ง สกลนครก็วัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นวัดใหญ่อยู่ทำเลภาวนาสะดวกๆ ส่วนไปทางตอนใต้ของภาคอีสานไม่ค่อยสะดวกเหมือนทางตอนเหนือนะ

อย่างโคราช ก็ต้องภูเขาทางสะแกราช ไปโน้น ห่างมาก ไปทางเขาใหญ่ไปนูน ภูเขาทางร้อยเอ็ด สารคาม ไม่ค่อยมี ทำเลเหมาะๆ ไม่ค่อยมี เพราะฉะนั้นพระกรรมฐานอยู่ที่ไหน จึงมักจะอยู่ตามป่าตามเขา ด้วยเหตุนี้เองที่มีป่าเขามากๆ จึงมักมีกรรมฐานอยู่ทั่วไป อย่างอุดรก็ไม่ค่อยมีนะ แถวหนองบัวลำภูนั้นเป็นอันเดียวกัน ต่อกันไปเลยพระ เต็มไปหมด ไปหนองคายไปอะไรทำเลภาวนาสะดวก

การบำเพ็ญภาวนาเป็นความสงบใจ ใจสงบไม่ติดไม่ค้นหาเสียนหาหนามก็ชุ่มเย็นเป็นสุข ศาสนามีพุทธศาสนาเท่านั้นขึ้นนิ้วเลย เราไม่อยากจะอยากอะไรกับศาสนาใดๆ เพราะเราไม่ไปเกี่ยวข้อง เราได้เกี่ยวข้องสมบุกสมบันเป็นตายด้วยพุทธศาสนา ศาสนาอื่นเราก็ดู เราดูตำราทางศาสนาอื่นก็ดู แต่มาลงใจในพุทธศาสนา ลงถึงขั้นว่าเป็นศาสนาเอกในโลกเลย วางั้นนะ ได้พิจารณาเอาอันนี้แหละเทียบกัน พระพุทธเจ้ารู้จักรู้ในนี้ ผู้ปฏิบัติตามท่านชี้ทางให้อย่างไรก็ปฏิบัติตาม มันก็รู้ตามที่ท่านว่าๆ ไปแล้ว รู้ที่ไหนมันยอมรับๆ ไม่มีการคัดค้านกันนะ ที่นี้เวลารู้เต็มภูมิของผู้ปฏิบัติตามนิกายวาสนาของตน ก็เป็นพยานพระพุทธเจ้าได้เป็นอย่างดีๆ เริ่มแต่พระโสดาขึ้นไป แน่นอนๆ เข้าไป โสดา สกิทา อนาคาแล้วพุ่งๆ พุ่งใส่จุดเลยไม่มีคำว่าถอย ถึงขั้นอนาคาแล้วมีแต่จะบุกทำเดียว เป็นกับตายไม่สนใจ ถึงขั้นนี้แล้วเป็นขั้นที่หมดความดูดดื่ม

ขั้นอนาคาเป็นขั้นที่หมดความดูดดื่ม ความดูดดื่มของโลกทั้งหมดที่สร้างความวุ่นวายกองทุกข์ให้สัตว์โลกนี้มีอยู่ในขั้นนี้ กามกิเลส ว่าให้ชัด ออกจากนี้เลยเทียว นี่ละไม่ยอมพระพุทธเจ้าจะไปยอมใคร บอกว่าพระอนาคาท่านไม่กลับมาเกิดอีก ตั้งแต่เริ่มถึงขั้นอนาคา ไม่เกิด ตั้งแต่ได้ระดับปีบสำหรับผู้ช้านะ ได้ระดับปีบ เช่นสอบได้ ๕๐% ผู้นี้จะไม่

ลง ขึ้นไปตามกำลังของตน ช้าเร็วขึ้นไปเรื่อย ๆ ปล่อยอันนี้ไปเรื่อย อันนี้เรียกว่าปล่อยแต่
 พักแรกแหละ จากนั้นส่วนที่ยังเหลือเศษเหลืออยู่บ้างมันก็ปล่อยไปตาม ๆ กันเรื่อย ๆ
 ไม่มีคำว่าลง มีกิเลสตัวเดียวเท่านั้นทำโลกให้เดือดร้อนวุ่นวายมาก แล้วสัตว์โลกก็ชอบด้วย
 โลกที่เดือดร้อนวุ่นวายก็คือตัวนี้เป็นตัวเหตุ เป็นตัวบังคับบัญชา ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่
 อำนาจของกามกิเลสทั้งนั้น เวลาตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วนี้ติดเลยเชียว ไม่มีความกดถ่วง
 อะไร ความหวังใยในโลกสงสารหมดไป ว่างขึ้นไปเรื่อยที่นี้ หมุนขึ้นไปเรื่อย เหมือนลำลีขึ้น
 เรื่อย ๆ ส่วนกามกิเลสเหมือนหิน กดถ่วงหรือดึงลงเรื่อย ๆ ใครมีมากมีน้อย หินมีมากมี
 น้อยกดถ่วงลงมากน้อย พออันนี้ขาดแล้วก็ติดเรื่อย ๆ ผู้เร็วก็เร็ว บางทีพุ่งนี้ถึงทีเดียวเลย
 เต็มภูมิอนาคาเลยก็มี

ผู้ที่ยังไม่เต็มก็ตั้งแต่เริ่มแรกนั้นแหละ เพราะฉะนั้นสถานที่เกิดของพระอนาคามี ๕
 สถานที่นั้นจึงมีไว้สำหรับชั้นภูมิของ คือมีอยู่แล้ว ผู้ปฏิบัติตามธรรมขั้นนี้ เวลาตายแล้วจะ
 ไปอยู่ชั้นนี้ ๆ ไม่ลง ตั้งแต่อวิหา อตปปา ชั้นสอบได้ทีแรกตายแล้วจะต้องไปอยู่ที่ชั้นอวิหา
 ต่อไปอตปปา สุทสสา สุทสสี อกนิฏฐา เต็มภูมิอนาคา จากนั้นก็ติดถึงนิพพานเลย ให้ลงไม่
 ลง นี่ละเรียกว่าหมดเครื่องกดถ่วง ไม่ลง มีแต่ช้ากับเร็วขึ้นไปตามกำลังภูมิจิตภูมิธรรมของ
 ตน ตายที่ไหนรู้ ๆ เวลาเราตายไปนี้จะอยู่ชั้นไหนรู้ในนี้ แน่เห็นไหมละ ไปถามใครที่ไหน
 รู้ๆ ในนี้ ๆ ละเอียดล่อเข้าไปเท่าไรก็รู้ ลำดับกับชั้นที่อยู่เหมือนว่าเกี่ยวโยงกันอยู่นั้น ไม่ว่า
 เหมือนละ เกี่ยวโยงกันว่างั้นเลย ถ้าว่าเหมือนดูเหมือนมันห่างไกลมาก

ที่นี้พอถึงนิพพานปั๊บจำไปหมดเลย ไม่ต้องไปถามใคร พุดแล้วสารุ ไม่ต้องทูลถาม
 พระพุทธเจ้า สนฺทิฎฐิโก ผู้ปฏิบัติจะรู้เห็นจากผลแห่งการปฏิบัติของตัวเองด้วยกันทุกรูป
 ทุกนาม พระพุทธเจ้าประกาศไว้แล้ว จำเป็นอะไรจะต้องไปถามพระพุทธเจ้าให้มาอธิบาย
 ให้อีก ถึงนิพพานแล้วยังสงสัยนิพพานมีหรือ นั้นละท่านว่า สนฺทิฎฐิโก รู้เองเห็นเองจาก
 การปฏิบัติของตัวเอง ด้วยเหตุนี้เองธรรมจึงเป็นเครื่องคุ้มครองโลกให้สงบร่มเย็น ศาสน
 ธรรมไม่ใช่ศาสนากิเลส ศาสนาของกิเลส ศาสนาของธรรมต่างกัน แล้วแต่จะไปแยกเอา
 พระพุทธเจ้านี้ศาสนาธรรมล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีอะไรเข้าเคลือบแฝงเลยเทียว เป็น
 ธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ นุดลากสัตว์โลกให้ถึงความพ้นทุกข์ได้โดยลำดับ ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์

เวลาท่านแยกออกไปหาศาสนาเซน ศาสนาเซนก็เป็นธรรมขั้นสูงของพุทธศาสนา
 เสีย เวลาปฏิบัติไปแล้วดูศาสนาเซนปั๊บเข้ากันได้เลยทันทีไม่สงสัย อ้อ นี้อยู่ในชั้นนี้ นั้น
 ศาสนาเซนที่ว่าเป็นศาสนาหนึ่ง นี่เป็นกิ่งก้านของพุทธศาสนา แต่เขาไปตั้งเป็นศาสนาเซน
 ต่างหาก ให้เป็นสกุลหนึ่งต่างหาก ความจริงเป็นสกุลเดียวกันกับพุทธศาสนา แต่เป็นกิ่ง

ใครก็ทำได้ เรียนธรรมใครก็ทำได้เหมือนกัน แต่จำได้แต่ชื่อของธรรม องค์ธรรมเองไม่รู้ จำได้แต่ชื่อของกิเลส ตัวกิเลสจริง ๆ เราไม่ได้ละ เพียงแต่จำชื่อ

เช่นอย่างสัตว์ตัวนี้ ๆ จำได้แต่ชื่อ ถ้าเรายังไม่ฆ่ามันก็ยังไม่ตาย แม้เสือโคร่งมันก็ไม่ตาย จำว่าเสือโคร่งได้มันก็ไม่ตาย ต้องฆ่าเสือโคร่งเสียก่อนมันถึงจะตาย ภาคปฏิบัติเป็นภาคฆ่า จำได้แล้วมาปฏิบัติ วิธีการที่จะฆ่าเสือตัวนี้ฆ่าอย่างไร มันชื่อว่าเป็นรูปร่าง ลักษณะของมันเป็นอย่างนั้น ๆ แล้วจะทำวิธีใดถึงจะฆ่าเสือตัวนี้ได้ นี่เป็นภาคปฏิบัติ หาอุบายวิธีฆ่าเสือ ตามที่ท่านบอกไว้ให้ฆ่าวิธีนั้น ๆ เข้าไปก็ฆ่าได้ นั่น เพียงจำได้เฉย ๆ โห้ย ดีไม่ดีเสือตะบปเอาไม่มีหนังห่อกะโหลกศีรษะแหวะ ก็ไม่ได้ฆ่ามัน มีแต่มันฆ่าเรา ความจดความจำฆ่าเจ้าของ เรียนมากเรียนน้อยไม่มีความหมายอะไรแหวะ กิเลสเอาไปเป็นเจ้าของ ไปเป็นเครื่องมือของกิเลสทั้งหมด แล้วกลับมาฆ่าตัวเอง ฆ่าโลกฆ่าสงสาร ก่อกวนให้เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายต่อกัน ด้วยความรู้ความเห็นที่เป็นทิฐิมานะ อันเป็นเรื่องของกิเลสนั้นแหละ เข้าไปเป็นผู้ทำงาน เรืองราวมันถึงได้ยุ่งเหยิงวุ่นวาย

ถ้ากิเลสเข้าตรงไหนเกิดเรื่องที่นั่น ถ้าธรรมเข้าตรงไหนเรื่องสงบ ๆ เรื่องหัวใจเรา มันวุ่นวายก็สงบ ถ้าธรรมคือสมถธรรมได้เข้าไป เพราะเราเจริญสมถธรรม เจริญยังงี้ถึงเป็นความสงบ นั่น วิธีการเป็นอย่างนั้น ถ้าเพียงจำเฉย ๆ ไม่ว่าท่านว่าเรา แยกคัมภีร์ไปก็หลังหักเปล่า ๆ เพราะแยกแต่ความจำ เหมือนแปลนอยู่ในบ้านเรา แปลนนี้เอามาไว้เต็มห้อง ปลุกบ้านสร้างเรือนขนาดต่าง ๆ กันอย่างนี้ก็มืออยู่ในนั้นเสร็จ อ่านได้รู้ได้ขนาดไหนก็เท่านั้นแหละแปลนนะ ถ้าเราไม่ได้เอาออกมาทางสร้างบ้านสร้างเรือน ถ้าเราดึงออกมาทางจะเอาขนาดไหน สร้างตามนี้ ๆ สำเร็จผลขึ้นไปตามนี้

เรื่องมรรคผลนิพพานก็คือแปลนแห่งธรรมทั้งหลาย แปลนแห่งมรรคผลนิพพาน นรกอเวจีอยู่นั้นหมด ท่านสอนไว้หมด ทางนี้เป็นทางไปนรก ทางนี้เป็นทางไปสวรรค์นิพพาน ท่านบอกไว้หมด เป็นแปลนบอกไว้ แปลนละแปลนบำเพ็ญท่านบอกไว้หมด เราปฏิบัติตามนั้นไปตามนั้น อันใดที่ท่านว่าให้ละเรากี่ละ อะไรท่านให้บำเพ็ญเรากี่บำเพ็ญ มันก็ไปตามนั้น ถ้าไม่ได้บำเพ็ญไม่ได้ทำไม่มีทาง

ศาสนาให้สมบูรณ์แบบอย่างน้อยต้องเรียกว่ามีสอง ส่วนปฏิเวธเป็นผลของการปฏิบัติ บอกไม่บอกก็เกิดเอง ถ้าลงได้ลงมือสร้างแล้วนะ ผลจะปรากฏขึ้นกับตาของเรา เช่นปลุกบ้าน เอาแปลนมาดู บ้านนี้ขนาดเท่านั้น ๆ เราเริ่มสร้างตั้งแต่ขุดดินก็เห็นแล้วนั้น ปฏิเวธปรากฏแล้ว เริ่มขุดดินเห็นประจักษ์ตา วางต้นวางเสาวางคานก็เห็นเป็นลำดับ ๆ นี้เป็นปฏิเวธเกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติที่เราขุดดิน นี้แหละภาคปฏิบัติ เริ่มขุดดินเริ่มวางรากวาง

ฐาน เป็นภาคปฏิบัติ ภาคปริยัติบอกวิธีการปลูกบ้านสร้างเรือน นั้น เห็นเรื่อย ๆ ไป เพราะฉะนั้นจึงว่า แปรนกับบ้านมันต่างกัน ปริยัติกับมรรคผลนิพพานต่างกัน ความจำกับความจริงต่างกัน ความจำจำได้เท่าไรก็จำได้เหมือนเราจำแปลนได้ มันไม่สำเร็จเป็นบ้านเป็นเรือนให้ ต้องเอาแปลนมาปลูกบ้านปลูกเรือน อันนี้เราจำแปลนของศาสนาได้ ก็เอาแปลนออกมาทางปฏิบัติตาม มันก็เป็นมรรคเป็นผลขึ้นมาเรื่อย ๆ นั้น

ทองคำเมื่อวานนี้ได้ ๑๒ บาท ๑๓ สตางค์ ส่วนดอลลาร์ได้ ๓๑๘ ดอลลาร์

ฟ้าหญิงฯท่านก็จะเสด็จแหละวันไปเทศน์สี่แยก(อำเภอ)สมเด็จนะ วันที่ ๒๑ เดือนนี้ ตอรับมาเรียบริ้อยแล้วที่นี้แน่นอน ฟ้าหญิงฯท่านจะเสด็จมาในงานนี้ งานสี่แยกสมเด็จเสร็จแล้วท่านก็กลับในวันนั้น แต่เราจะต้องไปแวะที่วัดมัชฌิมวาส วัดท่านเมืองเสียก่อนรับผ้าป่าเขาที่นั่น ค้างนั่นคืนหนึ่ง วันที่ ๒๒ กลับ ๒๓-๒๔ อยู่ วันที่ ๒๕ ก็ลงกรุงเทพฯ

ลงกรุงเทพฯคราวนี้ เรียกว่าลงไปเป็นภาระที่หนักอยู่มาก เพราะจะรวบรวมทองคำดอลลาร์ให้ได้ตามจำนวนนั้น ไม่ให้ขาดแม้สตางค์หนึ่งขาดไม่ได้เลย ทองคำที่เรากำหนดไว้ว่า ๑๐ ตันนี้ขาดบาทขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน นี้ก็ขาดดอลลาร์หนึ่งสองดอลลาร์ไม่ได้ จึงต้องไปหมุนอันนี้ ที่นี้เวลาออกมาแน่ละ เราบวกลบคูณหารเรียบริ้อยทั้งทองคำดอลลาร์ เสร็จเรียบริ้อยแล้วก็ประกาศออก ได้ครบแล้ว รอวันที่เท่านั้น จวนวันนั้นแหละ มันถึงจะครบ พอไปถึงที่แรก กระเป๋าไหนเอาไว้หมิ่น ๆ เหม่ ๆ นี้เอาเลย เข้าใจไหม ใครเชื่อ ๆ ไม่ได้ถ้าเราลงกรุงเทพฯแล้ว กระเป๋าไหนต้องเข้มงวดกวดขัน ไม่เข้มงวดกวดขันไม่ได้ เทียบตีเอาหมดทุกกระเป๋านั้นแหละ ตีเงินตีทองตีเอาหมดนั้นแหละ มารวบรวมได้เท่านั้น เอ้า ที่นี้แน่ละ ถึงวันนั้นก็ออกเลย

เราตั้งใจจะให้ชื่อเสียงของชาติไทยเรา กระเทือนไปทั่วโลกในคราวนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงขะมักเขม้นเอาอย่างจริงจังอย่างจังให้ได้ตามนี้ และเป็นการเชิดชูกิตติศัพท์กิตติคุณ ศักดิ์ศรีดีงามของชาติไทยเรา ให้ทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ เฉพาะอย่างยิ่งว่าเราช่วยชาติ นี่สำคัญ ผลเป็นยังงัยช่วยชาติ นี่คือผลช่วยชาติได้อย่างนั้น ๆ เหมาะ นี้แหละเราที่ได้อุตสาหะพยายามนะ ที่เราคิดว่าเมืองไทยเราจะจนตรอกจนมุม จนของอยู่ของกินอะไรเราไม่สนใจ เมืองไทยเป็นเมืองอู้อ้วนอู่น้ำมาตั้งแต่ไหนแต่ไรไม่อดบอกตรง ๆ แต่ชื่อเสียงนี้ชีกิตติศัพท์กิตติคุณ เราก็ออยู่กับโลกเขาทั่ว ๆ ไป ก็ควรจะทัดเทียมกันไป สม่่าเสมอกันไป ไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน การคบค้าสมาคมการค้าการขายเขาก็ไม่ดูถูกเรา เพราะฐานะของเรากับฐานะของเขาก็พอ ๆ กัน เข้าใจไหมละ นี้เรารักษาอันนี้ต่างหากนะ ที่อุตสาหะพยายามเวลานี้ที่จะกลัวเมืองไทยเราอดอยากเราบอกเราไม่กลัว ว่านั่นเลย

เมืองไทยเราเป็นเมืองอยู่ชั่วอยู่ร้ายมาตั้งแต่ไหน ๆ ไม่เคยอดอยาก อันนี้เกี่ยวกับเรื่องชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณศักดิ์ศรีดั่งามของเมืองไทยเรา ให้ทัดเทียมกับโลกอื่น ๆ เขา จะอยู่ด้วยความสนิทใจมีหน้ามีตาไปไหน เข้าใจไหมละ นี่ละที่เรามุ่งอยู่เวลานี้มุ่งอย่างนี้ต่างหากนะ ที่จะกลัวเมืองไทยจะจมเราไม่กลัว ๆ แต่กลัวสิ่งที่ว่าน่ากลัวนั้นแหละมากกว่าวันนี้ก็ไม่มีอะไรละนะ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th